

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 1. marca 1914.

Leto 44.

Porabi čas!

Le enkrat sije ti pomlad,
brezskrbna ti mladost!
Objema ljubko enkrat le
kot solnce te prostost.

Kak naglo pomlad odhiti,
in cvetje se ospè . . .
Ko zlata zarja potemni,
zaman po njej solze.

Porabi torej zlati čas,
dokler si mladih let!
Le enkrat je pomlad za nas,
le en mladostni cvet.

Da tožil na starost ne boš,
češ, zame ni pomlad
pognala v polju pestrih rož,
ko bil sem čil in mlad.

Mokriški.

Na trati.

Spet nam je trata
ozelenela,
ko je od juga sèm
sapa zavela.

S sabo rumene
metuljčke prinesla,
trato zeleno
z metuljčki potresla.

Ej, pa to niso
metuljčki rumeni,
ki se igrajo
na trati zeleni;

to so otroci: vsi v pisanih rutah,
vse je cvetoče od pisanih kril;
skačejo, vriskajo, pojejo, plešejo,
kakor da bi jih sam veter lovil.

Trátino travico sapica češe,
boža otrokom volnene lase —
pa se zasmеjejo, z rokami tlesknejo,
bati se res nam je, da nam zleže.

Jan Reginov.